

Υπόθεση T-38/89

Ingfried Hochbaum κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

« Υπάλληλος — Εκτέλεση αποφάσεως του Δικαστηρίου με την οποία ακυρώθηκε απόφαση περί διορισμού — Ακύρωση από το κοινοτικό όργανο της ανακοινώσεως κενής θέσεως και κίνηση νέας διαδικασίας προσλήψεως »

Απόφαση του Πρωτοδικείου (τρίτο τμήμα) της 14ης Φεβρουαρίου 1990 45

Περίληψη της αποφάσεως

- 1. Υπάλληλοι — Προσφυγή — Έννομο συμφέρον — Υποψήφιος ο οποίος έχει γίνει δεκτός η μετάσχει σε διαγωνισμό — Απόφαση που ακυρώνει την πράξη διορισμού — Κίνηση από τη διοίκηση νέας διαδικασίας προσλήψεως
(Κανονισμός υπηρεσιακής καταστάσεως των υπαλλήλων, άρθρο 91)*
- 2. Υπάλληλοι — Πρόσληψη — Υποχρέωση της διοικήσεως να πληρώσει την κενή θέση — Δεν υφίσταται — Απόφαση που ακυρώνει μερικώς μια διαδικασία προσλήψεως — Κίνηση νέας διαδικασίας — Επιτρέπεται
(Συνθήκη ΕΟΚ, άρθρο 176· κανονισμός υπηρεσιακής καταστάσεως των υπαλλήλων, άρθρο 29)*
- 3. Υπάλληλοι — Βλαπτική απόφαση — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Έκταση
(Κανονισμός υπηρεσιακής καταστάσεως των υπαλλήλων, άρθρο 25)*
- 4. Υπάλληλοι — Προσφυγή — Λόγοι ακυρώσεως — Κατάχρηση εξουσίας — Προϋποθέσεις*
- 5. Υπάλληλοι — Προαγωγή — Εξουσία εκτιμήσεως της διοικήσεως — Δικαστικός έλεγχος — Όρια
(Κανονισμός υπηρεσιακής καταστάσεως των υπαλλήλων, άρθρο 45)*

1. Όταν ένας υποψήφιος έχει γίνει δεκτός να μετάσχει σε έναν διαγωνισμό, έχει ως εκ τούτου έννομο συμφέρον όσον αφορά την εξέλιξη που επιφυλάσσει στον διαγωνισμό αυτόν η αρμόδια για τους διορισμούς αρχή. Συνεπώς, ο υποψήφιος αυτός έχει έννομο συμφέρον να προσβάλει την απόφαση που έλαβε η διοίκηση, κατόπιν δικαστικής αποφάσεως με την οποία ακυρώθηκε ο διορισμός ενός ανταγωνιστή στην επίδικη θέση, να ανακαλέσει την πρώτη ανακοίνωση κενής θέσεως και να κινήσει νέα διαδικασία προσλήψεως, έστω και αν μπορούσε να μετάσχει υπό τους ίδιους όρους, εφόσον η νέα διαδικασία μεταβάλλει τις αντικειμενικές συνθήκες του συγκριτικού ελέγχου των διαφόρων υποψηφιοτήτων, καθιστώντας, αφενός, δυνατή τη συμμετοχή νέων ανταγωνιστών και παρέχοντας, αφετέρου, τη δυνατότητα να ληφθούν υπόψη η πείρα και οι τίτλοι που ενδεχομένως απέκτησαν οι υποψήφιοι κατά τη διάρκεια της περιόδου που μεσολάβησε μεταξύ των δύο προκηρύξεων διαγωνισμού.

Επιπλέον, δεν χωρεί αμφισβήτηση ότι εκείνοι τους οποίους αφορά μια απόφαση που ακυρώνει πράξη ενός κοινοτικού οργάνου είναι άμεσα ενδιαφερόμενοι όσον αφορά τον τρόπο με τον οποίο το όργανο εκτελεί την απόφαση αυτή. Επομένως νομιμοποιούνται να ζητήσουν από το Δικαστήριο να διαπιστώσει ενδεχόμενη παράβαση, εκ μέρους του οργάνου, των υποχρεώσεων που υπέχει δυνάμει των κειμένων διατάξεων.

2. Η αρμόδια για τους διορισμούς αρχή δεν είναι υποχρεωμένη να συνεχίσει μέχρι τέλους μια διαδικασία προσλήψεως κινηθείσα κατ' εφαρμογήν του άρθρου 29 του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως. Αυτή η αρχή εξακολουθεί να ισχύει ακόμα και στην περίπτωση κατά την οποία, όπως και στην υπό κρίση υπόθεση, η διαδικασία προσλήψεως ακυρώνεται μερικώς με απόφαση του κοινοτικού δικαστηρίου.

Από αυτό προκύπτει ότι μια τέτοια απόφαση δεν μπορεί σε καμία περίπτωση να

έχει επίπτωση επί της διακριτικής ευχέρειας της αρμόδιας για τους διορισμούς αρχής να διευρύνει τις δυνατότητες επιλογής της προς το συμφέρον της υπηρεσίας, ακυρώνοντας την αρχική προκήρυξη κενής θέσεως και αρχίζοντας νέα διαδικασία προς πλήρωσή της. Πράγματι, αφού η εν λόγω αρχή δεν είναι υποχρεωμένη να συνεχίσει την αρχαιμένη διαδικασία, a fortiori, δικαιούται να κινήσει νέα διαδικασία προσλήψεως, χωρίς να υποχρεούται, προς εκτέλεση της δικαστικής αποφάσεως, να συνεχίσει τη διαδικασία στην κατάσταση στην οποία βρισκόταν πριν την έκδοση της παράνομης πράξης.

3. Η ανάκληση της ανακοινώσεως κενής θέσεως και η κίνηση νέας διαδικασίας προσλήψεως, οι οποίες γίνονται μετά την έκδοση ακυρωτικής αποφάσεως, εμπíπτουν στη διακριτική ευχέρεια της διοικήσεως για την οργάνωση των υπηρεσιών της. Η διοίκηση συμμορφώνεται πλήρως προς την οριζόμενη στο άρθρο 25 του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως υποχρέωση αιτιολογήσεως με τη δημοσίευση της νέας ανακοινώσεως κενής θέσεως, εφόσον αυτή εντάσσεται στη γενική αλληλουχία γεγονότων που γνωρίζει ο ενδιαφερόμενος υπάλληλος και του παρέχει τη δυνατότητα να αντιληφθεί το περιεχόμενο των επίδικων πράξεων.
4. Ενέργεια κατά κατάχρηση εξουσίας μπορεί να θεωρηθεί ότι υφίσταται μόνον αν αποδεικνύεται ότι η αρμόδια για τους διορισμούς αρχή, εκδίδοντας την επίδικη πράξη, επιδίωξε σκοπό διάφορο εκείνου τον οποίο επιδιώκει η οικεία κανονιστική ρύθμιση.
5. Η αρμόδια για τους διορισμούς αρχή διαθέτει διακριτική εξουσία εκτιμήσεως όσον αφορά τον συγκριτικό έλεγχο των προσόντων των εχόντων δικαίωμα προαγωγής υπαλλήλων, ο δε έλεγχος του Δικαστηρίου πρέπει να περιορίζεται στο ζήτημα αν η εν λόγω αρχή έκανε χρήση της εξουσίας της κατά τρόπο προδήλως εσφαλμένο.